

Timpe Tee,

Er was eens een visser. Hij woonde samen met zijn vrouw in een omgekeerde theepot, niet ver van de zee vandaan. Toen hij een keer zat te vissen en zijn hengel ophaalde, zat er een grote vis aan. 'Laat me leven, visser,' smeekte de vis. 'Gooi me alsjeblieft terug in het water; ik ben een betoverde prins.' Goed hoor, zei de visser, 'een vis die kan praten, wil ik wel terug in het water gooien.' Spartelend zwom de vis weg. Toen hij thuiskwam vroeg zijn vrouw: 'Heb je niks gevangen?' 'Nou, zei de man. 'vandaag ving ik een vis die zei dat hij een betoverde prins was. Toen heb ik hem laten zwemmen.' 'Heb je dan geen wens gedaan?' vroeg de vrouw. 'Nee, zei de man, 'ik heb geen wensen'. 'Nou zei de vrouw, 'maar ik wel! In plaats van die omgekeerde theepot zou ik wel een huisje willen hebben. Ga maar naar de zee, roep de vis en zeg dat we een huisje willen.' De man was liever niet gegaan maar om geen ruzie met zijn vrouw te krijgen, liep hij naar de zee. Toen hij bij het strand kwam, was de zee helemaal groen en geel. De visser riep:

'Mannetje, mannetje Timpe Tee,
Visje, Visje in de zee,
Mijn vrouwtje Ilsebil,
Wil maar steeds wat ik niet wil.'

Toen kwam de vis aanzwemmen en zei: 'Nou, wat wil ze dan?' 'Ach,' zei de man, 'ze wil graag een huis.' 'Ga maar terug' zei de vis. 'Ze heeft het al.'

Toen de man terugkwam, stond er in plaats van de pot een huisje. Zijn vrouw zat op een bankje voor de deur. Ze nam hem bij de hand en samen gingen ze naar binnen. Er was een gezellig woonkamertje en een slaapkamertje, een keuken met allerlei lekkere dingen om te eten. Het hele huisje was keurig ingericht met de beste spullen. Achter het huisje was een klein plaatsje met kippen eenden, en een klein tuintje met groenten en fruit.

Na twee weken zei de vrouw: 'Hoor eens, man, het huis is eigenlijk toch een beetje klein. Ga naar de zee, roep de vis en vraag om een paleis.' 'Nee, vrouw,' zei de man, 'ik wil niet weer om iets vragen. Misschien wordt de vis wel kwaad.' Maar de vrouw stuurde hem toch naar zee. Toen hij er aankwam was het water helemaal donkerblauw en paars. Tegen zijn zin riep hij de vis:

'Mannetje, mannetje Timpe Tee,
Visje, Visje in de zee,
Mijn vrouwtje Ilsebil,
Wil maar steeds wat ik niet wil.'

'Wat wil ze dan?' 'antwoordde de vis. Ach,' zei de man, 'ze wil een paleis.' 'Ga maar terug' 'Ze heeft het al, zei de vis.'

Toen hij thuiskwam zag de man tot zijn verbazing een prachtig paleis. Zijn vrouw stond op de brede trap die naar de voordeur leidde. Ze pakte zijn hand en nam hem mee naar binnen. In het paleis waren de vloeren van marmer. De stoelen en tafels waren van goud, en er hingen kristallen lampen. In alle zalen en kamers lagen dikke vloerkleden, en er was heerlijk eten. Bij het paleis stonden stallen voor de paarden en koeien, en deftige koetsen. Er was een tuin

met de mooiste bloemen en bomen. Toen de vrouw de volgende dag wakker werd, keek ze door het raam over het land rondom het paleis. Ze zei: 'Man, ga naar de vis. Ik wil koningin worden over dit land.' 'Ach, zei de man, 'wat heb je daar nu aan?' Verdrietig liep hij naar de zee, omdat het moest van zijn vrouw. Het water was helemaal grijs, bijna zwart. Hij ging op het strand staan en riep:

'Mannetje, mannetje Timpe Tee,
Visje, Visje in de zee,
Mijn vrouwtje Ilsebil,
Wil maar steeds wat ik niet wil.'

'Wat wil ze dan?' 'antwoordde de vis. Ach,'zei de man, 'ze wil koningin worden.' 'Ga maar terug 'Ze is het al, zei de vis.'

Toen hij terugkwam, was het paleis nog veel mooier en groter geworden dan eerst. Het had nu hoge torens en een poort met een schildwacht ervoor.

In de grote zaal zat zijn vrouw op een hoge troon van goud. Zij had een gouden kroon met diamanten en edelstenen op. Naast haar stonden lakeien en hofdames.

Toen de vrouw de volgende dag wakker werd en door het raam naar buiten keek, zag ze de zon opgaan.

Ze ging rechtop in haar bed zitten en ze:

'Ik wil de zon en de maan laten opgaan! Ik wil worden zoals God.' 'Ach vrouw, zei de man, 'dat kan je de vis niet vragen.' Toen werd ze verschrikkelijk boos. Ze gaf hem een schop en schreeuwde: 'Wil je wel eens gauw naar de vis gaan en hem vragen of ik God kan worden!' Buiten loeide er een storm. De zee was pikzwart geworden, het donderde en bliksemde. Op het strand schreeuwde de visser:

'Mannetje, mannetje Timpe Tee,
Visje, Visje in de zee,
Mijn vrouwtje Ilsebil,
Wil maar steeds wat ik niet wil.'

'Wat wil ze dan?' 'antwoordde de vis. Ach,'zei de man, 'ze wil God worden.' 'Ga maar naar haar toe. Ze zit weer in de omgekeerde pot.' Toen de visser thuiskwam, was het paleis verdwenen. Maar op de oude plaats stond daar weer de omgekeerde pot, waarin ze gewoond hadden voor hij de sprekende vis ving. En daar wonen ze nog steeds, tot op de dag van vandaag.

